

*Biskop Tor Singsaas, tale ved i innsettelse av prost Dagfinn Thomassen, Orkdal kirke
25.09.2016:*

Ønsket – og ventet på

Kjære prost Dagfinn Thomassen!

Velkommen som prost i Orkdal prosti.

Du er ønsket - og ventet på, Dagfinn!

Du er meget vel kvalifisert for å gå inn i denne tjenesten. Du har vært hele din prestedid her i Nidaros bispedømme, - ikke langt unna 30 år, -først som sokneprest i Flatanger, så Kolvereid, deretter Byneset og Leinstrand, - avbrutt nå av vel et år som fung. prost i Namdal prosti, da vi måtte hente deg inn i en krevende tjenestesituasjon der for en periode.

Takk for at du er så tjenestevillig, Dagfinn. Det særpreger deg.

Din lange tjeneste som menighetsprest vil komme godt med. Du har også over lengre tid vært prestenes fremste representant i fagforeningssammenheng, foruten hovedverneombud for prestene i bispedømmet. Du har stått i lederoppgaver lenge.

Din hovedoppgave som prost vil være å legge forholdene til rette for at prestene i Orkdal prosti kan gjøre sin tjeneste på best mulig måte, til glede for seg selv og til det beste for menighetene.

Du skal være behjelpelig med at den enkelte prest skal få fram det beste i seg. «Go`fot-teorien» er velkjent her i Orkdal. Vi trenger ikke å forklare det begrepet inngående, - for det er en viktig markør her i lokalsamfunnet. Og du finner en fremragende rådgiver innenfor dette feltet ikke langt herfra. (Nils Arne Eggen)

Prestetjenesten er umistelig og ytterst sentral i kirkens liv. I Augustana art. 5 (Den augsburgske bekjennelse fra 1530) uttrykkes at det i kirken er innstiftet en egen tjeneste med Ord og sakrament for at mennesker skal komme til tro. Dette er prestedtjenesten. Den står i en særstilling, og skal finnes i alle menigheter i Den norske kirke.

Du skal være brobygger i din tjeneste. Det vet jeg du også er god på. Du skal arbeide for godt samvirke og samarbeid mellom prestedtjenesten og menighetsråd, og de ansatte og de frivillige. Embete og råd skal inspirere hverandre.

Hva er så det aller viktigste, Dagfinn?

At vi mennesker får møte, og blir kjent med Jesus Kristus, -- Og at den aller minste mellom oss får komme til først for å bli tatt vare på. Den minste kan godt være den som utenpå virker mest sikker og selvbevisst. Inni seg kan en kjenne seg liten. Sånn kan også det skje at biskopen kan være den minste, - for det hender ikke sjelden at også jeg lengter etter at et medmenneske kan se meg som jeg er, og ta hånd om meg. Derfor må vi gi oss god tid når vi møter et medmenneske, Dagfinn. For vi trenger trygghet, og en som møter oss med tålmodighet for at vi skal våge å vise våre mest sårbare sider i livet.

Jeg vil gi deg det samme ordet fra Bibelen som jeg gir til de prestene som blir vigslet til preste-tjeneste; Tit 3, 3-7; «Men det ble åpenbart hvor god vår Gud og frelser er, og at han elsker menneskene. Han frelste oss ikke på grunn av våre rettferdige gjerninger, men fordi han er barmhjertig. Han frelste oss ved badet som gjenföder og fornyer ved Den hellige ånd, som han så rikelig har øst ut over oss ved Jesus Kristus, vår frelser, så vi skulle bli rettferdige ved hans nåde og bli arvinger til det evige liv, som er vårt håp.»

En nådens og barmhjertighetens Gud skal du peke på. Den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus. Han som ga sitt liv for oss på korset for at vi skal leve. Døden og dødskreftene skal ikke få overtaket over livet. Guds kjærlichkeit til oss og skaperverket er sterkere enn alt.

Må Gud velsigne deg i liv og tjeneste.